

ներումը, Որոտնեցի և Գր. Տարևադի, վան-
քին ետ աւերումը Օսմանցիներէն և Պար-
սիկներէն, հուսկ ժէ դարի վերածորոզա-
կան կեանքը, Տարեի դպրոցը, կարում-
ները, հուսկ «Յաջակ անուանց Տարև վանքի
վանահայրերի և Սիւնեաց բնմի առաջնորդ-
ները սկզբից միեւն մեր օրերը» սկսելով
Տ. Կուսնի եպիսկոպոսէն որ «Զեռնադրուել
է Բարդուղիմէոս առաքեալից»։ Բնական է
որ այս ցանկին նախնական շրջանը պարզ
աւանդութեան տուեալն է. և արդէն Ուր-
բազանն ալ միայն 40-էն կը սկսի տա-
րեթիւերն ալ նշանակել ինչպէս է Տ.
Դաւիթ եպս. (836-853)։

Զուգելով հոս բանալ հարցեր որ նե-
րելի չեն այսպիսի գրութեան մէջ, պարտք
կը համարինք յատկապէս արձանագրել
հոս մեր ուրախութիւնը այսպիսի պատ-
մական թանկագին աշխատութեան՝ որ ա-
մէն զնահատութենէ վեր է։

«Հարիւր տարի յետոյ, 2029ին»ը կը
կազմէ Տարեի Ե. Մասը «Ընկերաբանա-
կանը»։ Դարձեալ Տիրաւր Արքեպս. է որ
քաղցմանօրէն մեզի կու տայ Birkenhead

անգղիացիին «ընդարձակ յօդուածը՝ մար-
գարեական որոշ տեսակետից՝ քայց հիմնուած
մեր այժմեան գիտարեան տուեալների և
նորա մօտ ապագայի անկունների յառա-
ջողիմարեան վրայ», արդէն ընթերցողը
կ'երեւակայէ Բիորկլենհոտի ըսելիքը։

Տաթեւ կը փակուի «Ազգային եկեղեցա-
կան կեանք»ով որ իր Զ. Մասը կը կազմէ.
Յարգելի Հ. Կ. Ակինեան Վ. իր յուշերն
է որ կը պատմէ «Գարեգին եպս. Յով-
սէփեան» տիրադոսին տակ՝ բանասէր-քնն-
նադատէ մ'աւելի զգայուն և կարօտակէզ
շեշտով. բանասէրին յուշերը ամբողջապէս
տպաւորուած են Ս. Էջմիածնի ձեռագիրնե-
րէն և Գարեգին Սրբազանի բարի և ուսում-
սէր հոգիին։

Զենք կրնար մեր տղերքը կնքել առանց
ուրախակցելու Արտաւազդ Եպս.ի գործին,
որ ինչպէս ըսինք պարզ տարեցոյցէ մը
աւելի զբաղանք-զգարուեստական ու բա-
նասիրական հատոր մ'է որ կ'ընծայէ Հայ
զբաղանդութեան, Արիութիւն և յառաջա-
դիմութիւն է մեր մարդմանը Սրբազանին։

Հ. Ե. ՓԵՏԿԵԱՆ

ԼՈՒՍԱԲՈՐՁԻ ԿԱՆՔԵՐԸ

Ամպերէմ վեր, աստղերէմ վեր,
հայու հոգին լուսածածամ
Արցունքով վառ կանթիղը մեր,
իդ բամայ մեզ յոյսի ճամբամ։

Աւանդական հիմ խորհուրդ մ'է
Եւ դիւթական եւ ամբըմիմ,
Որ հաւատքով կը շրջակայէ
Մեր տառապանքը երկըմքիմ։

Աստուծոյ մօտ միակ աստղն է,
Որ կը լեցուի միշտ թրամ լոյսով,
Յոյք ցուք կ'իմայ ու կը վառէ
Սրտերն հայոց քաղցրութիւնով։

Ամէն տունէ կը վերանայ
Ծուխ մը խաղաղ կենդանութեամբ.
Հացը թորին կ'ուկիմայ
Լուսաւորել ընցը վերամ։

Մուկ երկմի մէջ մեր պատմութեան
Իմ հայրերու հաւատքով այն,
Ուր խառնուած արցունքն արեան
Լոյս կը ծաթէ խաչամըմամ։

Իդ դիտեմ զայն ու կը վառիմ
Տրեւուր ամոյշ երազներով.
Այնքան յուսով ես կը վառիմ,
Որ կ'արտասուեմ խոր յուզմունքով։

Աղօթաբոյր բուրվառի պէս
Ո՞վ կը վառէ զայն թմէն օր •
Ո՞վ զայն կ'ախեց իմ սըմարէս,
Որ հըրայրէ յոյգերս թուրք •

Շըրթներս հըպած հուր կամթեղիս,
Ես հայութեամբ կ'ուզեմ հարբիլ •
Վառել ջահերն իմ Ամիսս,
Հըսկայամալ ու տալածուլի •

Սըրտիս խորէն խօսք առ Աստուած •
Երկմէ երկիր կախուած շըղթայ •
Արցունքմերս եմ քիւրեղացած •
Իր սըրութեամ թելիմ վըրայ •

Գեղեցիկ է յոյսի ճամբամ,
Երբ յաղթական կ'արշալուսմայ,
Արագածի սարին վըրամ
Հսպասել որ Ձատիկը գայ •

Միլամ 23 Մայիս 1929

Հ. Վ. ՅՈՎԱՆՆԻՍԻԱՆ

Ա. Պ. Ա. Գ. Ա. Դ.

Լուծիւն մը զիս ամփոփեց,
Եւ աչքերս ինկան յանկարծ
Մտածումիս հայելոյն մէջ այլայլած...
Ուր դիտեցի մշուշն հեռու անցեալին
Եւ արահետ մ'որ կորսուած հորիզոնէն կը մեկնէր,
Ու առջեւէն կ'անհետանար փնտռելու ապառնին...

Ո՛հ, փորձեցի ես մօտենալ խորքն անոր
Որ դիտեմ քու բռնած ուղիդ,
Արահետն իմ մուր...
Մինչ աչքերս պղտորեցան միջոցին մէջ խոհերուն
Ու ակնարկս ետ դարձաւ վարանմանը ներկայիս,
Որուն վրայ էր կանգնած մտածումի հայելիս....

Անոր մէջէն աննիւթական գեղեցկութիւնն անցեալին
Կը հեւար, շունչը կտրած, ո՛հ տարագիրն իմ կեանքին •
Եւ որոնումն աչքերուս կ'ուզէր գտնել սիրտն անոր
Վերապրումի մը անյագ երջանկութեամբ ընդելոյզ...
Ուր հոգիս լուռ կ'երկարէր իր ձեռքերը զողողուն
Անապական անցեալի երազահոս բաժակին,
Որ գինովնայ իր անդոհանքովը դիտում
Ընդդէմ օտար ապագային անհասնում... •

Հ. ՏԵՎԼԵՔԻԱՆ